

Áfra János
Félreértések kicsiny tárháza

Azt akarom mondani, ha itt lennél, megnyugodnék,
de azt mondom, az állandó hiánytól zaklatott vagyok.
Azt akarod mondani, mellettem volnál, ha tehetnéd,
de csak azt mondod, nem lehetünk mindenhol, folyton együtt.
Azt akarom mondani, csak várom, hátha te is szeretnél,
de azt mondom, ha beéred kevesebbrel, nem is vagyok fontos.
Azt akarod mondani, egyszer még a legfontosabb lehetnék,
de csak azt mondod, muszáj megőrizned önmagadat.
Azt akarom mondani, hogy egymásban többé válhatunk,
de azt mondom, ha nem egyként gondolsz ránk, nincs is értelme.
Azt akarod mondani, hogy majd idővel azzá leszünk,
de csak azt mondod, te már így is túlléptél a határaidon.
Azt akarom mondani, lazulj el, csináljuk kicsit másképp,
de azt mondom, én nem bírom tovább várni, hogy megérkezz.
Azt akarod mondani, legalább kicsit legyen még türelemmel,
de csak azt mondod, már eddig is túl sokat követeltem tőled.
Azt akarom mondani, jó, újra óvatos leszek a vágyaimmal,
de azt mondom, te már megint csak magadra gondolsz.
Azt akarod mondani, szinte bármit megtettél volna értem,
de csak azt mondod, az eddigieknél többet nem várhatok el.
Azt akarom mondani, csak a szeretet maradását várom,
de azt mondom, neked minden más fontosabb maradt nálam.
Azt akarod mondani, te törekedtél, próbáltál, közeledtél hozzám,
de csak azt mondod, bármit tennél, nekem úgysem lenne elég.
Azt akarjuk mondani, együtt még ez az egész jóvátehető,
de végül azt mondjuk, elég volt, a szerelem magában nem elég.